

har Skibsrederne ment ikke at kunne indgaa paa at betale en saadan særlig Afgift til Statskassen, og efter gentagne Forhandlinger har Rederiforeningen ment at maatte fastholde dette Standpunkt. En frivillig Overenskomst har saaledes ikke kunnet opnaas. Under Hensyn til de meget betydelige Ofre, der ved den foreslaaede Kornordning atter i Aar paalægges Landbruget, er Regeringen imidlertid sindet, efter at have modtaget Meddelelse om Redernes Stilling, i den kommende Rigsdagssamling og paa et Tidspunkt, da der haves nøjere Oversigt over Udgifterne ved Kornordningens Gennemførelse, at stille Forslag om en ekstra Beskatning, ved hvilken der først og fremmest vil blive taget Sigte paa Selskaber med en vis større Indtægt, saaledes at ogsaa andre Erhverv end Landbruget vil komme til at yde Bidrag til Kornordningens Gennemførelse.

Jeg skal hermed slutte de Bemærkninger, jeg har ønsket at gøre ved Fremsettelsen af dette Lovforslag. Skønt det vilde være meget ønskeligt, har jeg ikke nogen som helst Ret til at vente, at man fra alle Sider skulde kunne være enig i de mange Enkeltheder, som et Lovforslag af saa stor Rækkevidde rummer; men jeg vil haabe, at det her i Rigsdagen maa lykkes at komme til Enighed om at gennemføre Lovforslaget i en saadan Skikkelse, at dets Hovedprincipper maa blive bevaret, nemlig for det første, at der med Hensyn til den Del af Lovforslaget, som vender ud mod Forbrugerne, for det kommende Vinterhalvaar ikke sker nogen væsentlig Forhøjelse af Brødprisen og ikke anden Forhøjelse end den, som Fremstillingsudgifternes Stigning maatte medføre, og for det andet, at der til Producenten betales en Pris, som ikke er Verdensmarkedsprisen, men en Pris, som opfylder det beskedne Krav, som det store Flertal af danske Landmænd Gang paa Gang har stillet, men ikke hidtil faaet opfyldt, nemlig en Ombytningspris, som muliggør en vederlagsfri Erstatning af det afleverede Brødkorn med Foderkorn, og endelig for det tredje, at der aabnes Adgang til Eksport af Vaarsæd, saaledes at private Dispensationer undgaas, og at der skabes Mulighed for en Eksport i samme Øjeblik og i samme Udstrækning, som de foreliggende Markedsforhold gør denne fordelagtig for Landets samlede Økonomi. Det er en Selvfølge, at jeg om alle Enkeltheder her er villig til at forhandle; men jeg tør maaske nævne til sidst, at paa Grund af de særlige Omstændigheder er der

i Virkeligheden kun levnet os meget kort Tid til at behandle et Forslag af saa stor Betydning som det, jeg her har haft den Ære at fremsætte. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget ikke blot til Tingets villige Behandling, men ogsaa til Tingets hurtige Behandling.

Jeg skal i Tilknytning til dette Lovforslag endvidere tillade mig at fremsætte Forslag til Lov vedrørende Rugbrødsprisen. Jeg fremsætter det nu, fordi jeg ikke føler mig sikker paa, at det vil lykkes at tilendebringe Behandlingen af Kornloven inden 1. September d. A. Ved § 1 i midlertidig Lov af 28. Juni 1920 vedrørende nogle Dyrtidsforanstaltninger er Ministeriet bemyndiget til indtil Udgangen af August Maaned at træffe Foranstaltninger til Fastsættelse af en Rugbrødspris. Da den Pris efter 1. September er afhængig af den Skikkelse, hvori det nu fremsatte Kornlovsforslag vedtages, og da det ikke har været muligt at fremsætte dette Lovforslag saa tidlig, at dets Vedtagelse med Sikkerhed kan paaregnes at være sket den 1. September, har det forekommet mig rettest, at de nugældende Rugbrødspriser bibeholdes indtil Udgangen af September 1920, saa at en eventuel Forhøjelse af Prisen paa Grund af Fremstillingsomkostningernes Stigning, hvormed der for Tiden forhandles med den overordentlige Kommission, eventuelt kunde foretages efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg. Jeg tillader mig at anbefale, at dette Lovforslag, hvis det skulde blive fornødent, nyder særlig hurtig Behandling her i Tinget.

Endelig skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Indførelse af Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene i de sønderjydske Landsdele*. I de sidste Maaned har Mund- og Klovesyge desværre udbredt sig paa en meget beklagelig Maade i de sønderjydske Landsdele, og de veterinære Myndigheder har haft stor Vanskelighed med at begrænse og bekæmpe disse Sygdomme, fordi der ikke fandtes effektive Bestemmelser i dette Øjemed. Jeg er blevet anmodet om, at den Lov, der gælder herom for den gamle Del af Kongeriget, nemlig Lov Nr. 156 af 14. April d. A., snarest muligt maatte blive indført i de sønderjydske Landsdele. Under Hensyn til, at dette krævede særlige Lovbestemmelser, og at Rigsdagen paa det paagældende Tidspunkt ikke var samlet og ikke kunde samles, henstillede jeg først, at man hjalp sig, saa godt man kunde, med de gældende Bestemmelser, selv om